

דינר איתי

איתי

1 עבט תשנ"ו - 6 ניסן תשנ"ה
9.4.1995 - 8.1.1976

לדבנות

ה-ו בשבט תשל"ו 8.1.1976 בשעה 12.40 הצהריונית, נולד
 יסיופה ושל איתי, בן בכור לזכר ונחמה וחיים דינה. נולד
 איתי קיבל את שמו על שם אחד מאבותיו (איתי בן
 ריבוי מאבא בן בנימין "דה"א יא 31).
 בתור נולד איתי היה נולד מאד פציף ולרינזיבהר פציף
 תשעהחודשים התחיל ללכת.

ילד

ילד כמוד קשה לקבל
 ילד טוב ממש בן אל
 אותך תמיד כלם אהבו
 ואלך תמיד כלם נצמדו.
 לב רחב גילית אלינו
 ולבך הוא בלבנו
 הילד שבתוכך עדין בפנים
 אך גופך שם בין אבנים
 ילד אהוב ילד ראשון
 איש חיל היית בכל לשון
 עולם ומלואו עלינו נפל
 אבל לך בטח הוקל
 כי שם למעלה טוב לך
 אבל לנו נשאר רק זיכרונות ונשמתך.
 הילה

בִּיה"ס הַיִּסְדִּי

אִתִּי לֹאד בִּיה"ס מִמִּלְכִּתִּי דָתִי "סִינִי" הֶרֶאשׁוֹן לְצִיּוֹן,
אִתִּי הִיָּה לְתַלְמִיד מִצִּיּוֹן, הַמּוֹרֹת מֵאֹד אֶהְיֶה אוֹתוֹ
וְהַעֲרִיכּוּ אוֹתוֹ וְהָאֹתָה מִידָה רַכֵּשׁ אִתִּי אֶל מּוֹרֹתָיו
כְּבֹד רַב, וְצִיָּפָה מִמּוֹרֹתָיו לִיחֹס שׁוֹהֵב בֵּין כָּל הַתַּלְמִידִים.
אִתִּי הִיָּה יֶלֶד מֵאֹד דִּיּוּקָן וּמִסּוֹדָה, כָּל דָּבָר אֶצְלָו הִיָּה
בְּמִקּוֹם. אִתִּי אֶהְיֶה סְבוֹרֵט (וְהַעֲרִיכּוּ כְּדוֹרְסָל) וּמוֹסִיקָה,
הוּא הַשְׁתַּתֵּץ בְּחוֹלֵי אֹדוֹ, כְּדוֹרְסָל וְשִׁחִיָּה. וְחוּץ מִכָּל
חוֹלֵים אֶצְלָו הִיָּה פְּעִיל בְּתַנּוּעַת הַנוֹעַר "בְּנִי עֲקִיבָא".
יחַד הֵם יֶצְאוּ לְטִיּוֹלִים וּמַחֲנוֹת, שׁוֹחֲחוּ וְעָשׂוּ פְּעִילִיּוֹת
שׁוֹנוֹת. בִּיה"ס הִיָּה תַלְמִיד מוֹקֵץ הַיִּלָּדִים כּוֹלֵם אֶהְיֶה
אוֹתוֹ.

א'ת' :

שלוש שנים עמדה רחוקה - אנו מסייעים שלב בספר
המיועדים להנצחת שם ז'כר. העבודה שהלכת מעמילן
ד'ם היה אחד - הותרה אחריו המלחמה וכלאדיס.
היה חבלק הקהלים אנו חשים מידי יום כי הפרידה
מינק דרם עת - פשוט עא מתעכבת דלוחינו. ככ
אירוע חדתי אנו חשים כי אתה עדיין חזק מעמילן.
העבודה שהיית "הלח החיה" שענו בלשך כל כך הרבה
באן - פשוט עא מותרה אנו אלפסלת אחרת ואנו של
חשם אלתק חי ונלשך בקירבנו.
בתיבת ספר זה, כמו כל אמצעי ההנצחה עא שימך, היא
האפשרות היחידה שנתנה לנו - עא מלת עספר עא אלפיך
המופלא - עמען עא תישבת עעלם!

יהי ז'כרך דרלך.
צלה פריצמן.
(דשם חדיו של א'ת' ז'א).

ההקדשה של

צ'אר, חבר מביית - הספר

היסטורי.

הזכרות

איתי דבק במסלול הדתי. את חטיבת הביניים עשה
במכינה שה"מ צפת שמואל" ומשם עבר לתיכון הדתי
"אמית אש דן".

בהחיות ההזכרות במחנה הפעילות השקיע איתי שעות
רבות של לימודים ואכן עבר אותן בהצלחה כשפניו
לצטייד. לפני גיוסו נסע עם חבריו לטיול בן שבוע ליוון
כדי לטעום קצת מהחופש, לפני הצבא.

איתי עם חברים מהתיכון

3 בא

איתי התגייס לצה"ל ב-31.7.1994 לחטיבת "גבעתי"
מחירתו האיטית מלא תקווה ואווה, כק הטיע לעדוד
"עקד".

תוק שבוצות מעטים הפק מנער לעבר רציני, גאה
במעשיו.

כמו בביה"ס כק גם בצבא היה איתי אהוד, שקדן, עצמאי
וסוחץ אחריו למעשים טובים. גם כשהיה בצבא תמיד דאג
לשלום חבריו ותמיד כשאנו שמה לו אוכל לצבא,
היה דואג לחלק בין כל חבריו. הוריו של איתי היו מאוד
חשובים לו והוא רכש להם כבוד רב.

איתי רצה לתרום כמה שיותר בשנות שירותו ולהטיע
לעקצונה, אך לא הספיק להטיע לעדוד לו כיוון ששירתו
בצבא נמשך אך ורק 8 חודשים ונקטע עקב הפיגוע.

את עם חברי עוצבא

מלחמתי א גירי באה אהקווי קהס'ס

הפינוע

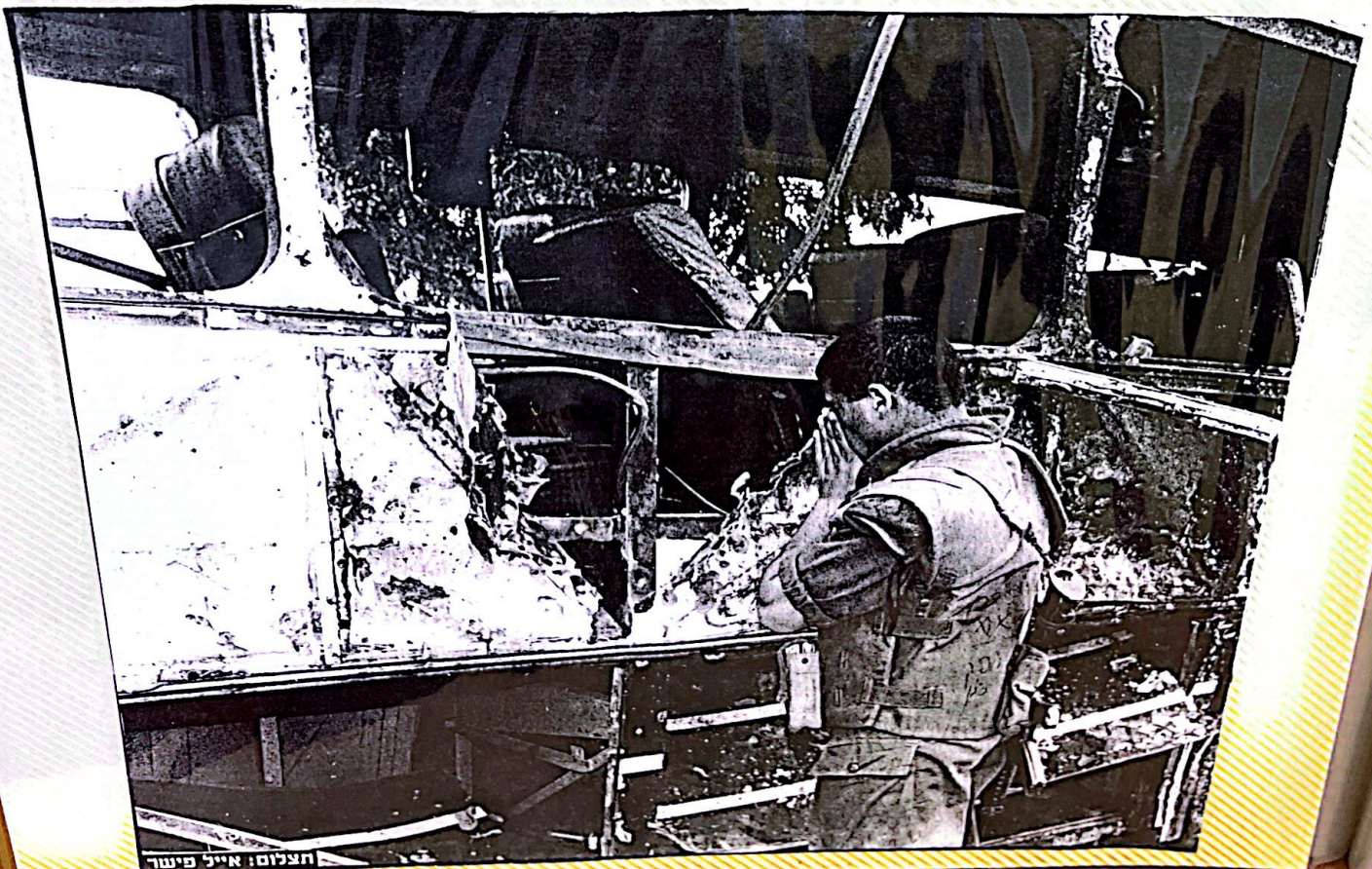
יום לפני הרכיש איתי שמהו רע צומד לקרות לאחד מחבריו, ולכן התקשר לכולם להדוק שהכל בסדר, איתי לא חש שמהו רע עלול לקרות לו, אלא כמו תמיד, דאג קודם לחברים.

ב-9.4.1995 אביו של איתי פיווה אותו לתחנת האוטובוסים. שם לקח איתי אוטובוס לבסיס הצבאי שבו שירת, ובדרך על שפיא עבר צדדי, חצי קילומטר מ"כפר דרום", ארבה לאוטובוס צמח החיילים, מכונית טרנספורטר נושאית לוחיות עצתיות, ובה נהג מחבל מתאבד, ככל הנראה, חבר הניהאד האיסלאמי, שידע היטב את לוח הזמנים.

הטנדר נשא עצרות קילומטרים של חומרי חבלה, מטעני נפץ ומוקשים, שהיו מכוסים במיספוא לבהמות. בסביבות השעה 12.00 הצהריים נשמע פיצוץ על התוצאה הייתה: 6 הרוגים ו-35 פצועים. מכונית תופת לו קטעה את פתיח חייו הקצרים, אך מלאי התוכן של איתי.

נפילתו הותירה את כולנו המומים וכואבים. נלכוד וננצור בליבנו תמיד את אופיו הנוח, את יחסו החם לבית ולמשפחה. נשמנו תהיה בתוכנו לעד.

על שביל עפר צדדי, חצי קילומטר מכפר דרום, ארבה לאוטובוס
עמוס החילים מכונית טרנספורטר נושאת לוחיות עזתיות. והגה, מחבל-
מתאבד, ככל הנראה חבר הג'יהאד האיסלאמי, ידע היטב את לוח
הזמנים. הטנדר נשא עשרות קילוגרמים של חומרי חבלה, מטעני נפץ
ומוקשים, שהיו מכוסים במיספוא לבהמות. בסביבות השעה 12
בצהריים נשמע הפיצוץ העז. התוצאה: 6 הרוגים ו-35 פצועים

מקום הנ"ל ←

בשעה 2
פגיעה בג"פ
אבטחה של מג"ב

בשעה 12
פגיעה באוטובוס

הפיצוץ

לככים

ואלהים

בס"ד

לאיתי שלנו !

מאז שהלכת חיינו שונים. עברו חורפים ופרחו אביבים , אך אתה לעולם לא תשוב.
איתי- מאז ומתמיד אתה היית מנהיג, וגם היית ראשון במותך וראשון בחייך ותמיד תהיה הראשון בשבילנו.
הידיעה הזאת , מחזקת בנו את האמונה שהיית הטוב ביותר ונתת את הטוב ביותר שיכולת.
את זכרך אנו מקיימים בכך שאנו לא שוכחים אך ממשיכים לחיות ככל האנשים רק שאצלנו חסרה חוליה בשרשרת, חוליה שנגדעה. חוליה חשובה כל כך שלעולם לא תוחלף ע"י בן משפחה או מישהו אחר.
איתי- ברגעים אלו מי יודע היכן אתה ומה אתה מרגיש? לעת עתה אנו יודעים מה אנחנו מרגישים , מתגעגעים אליך וחיים בידיעה שאתה בדלת כבר לא תדפוק.
מקדישים לך את האלבום הזה בתקווה שגם אחרים יצליחו להכיר ולזכור אותך ולו מעט.
אנו מקיימים את צואתך ולא שוכחים, וגם לא נשכח. אתה חי בליבנו לעד.

מאתנו האוהבים תמיד
אבא , אמא , עינת, הילה ושי.

מצבודה זו למדנו רבות על
אישיותו המעניינת והנפלאה של
איתי.

למרות חייו הקצרים ומלאי
התוכן הספיק איתי להותיר את
חותמו על חבריו, משפחתו
וסביבתו.

ברצוננו להודות למורה נחמה,
לאחראית פרויקט זה עדנה,
לחברים ובמיוחד למשפחה ססייט
לנו בהכנת אלבום זה.

לימור לייפנברג: 9640616-03
הילה וידר: 9661969-03